

αχώνευτος

αχώνευτος, -η, -ο, επίθ. [<μσν. άχώνευτος], αχώνευτος· που δεν προξενεί τη συμπάθεια λόγω των πράξεών του, που δεν είναι συμπαθητικός, που είναι αντιπαθητικός: «έχει κατιτί επάνω του αυτός ο άνθρωπος, που τον κάνει αχώνευτο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας